

Biblijny post w małej grupie/wspólnocie

1) Czas dzielenia się i brania odpowiedzialności.

a) Modlitwa rozpoczynająca.

b) Dzielenie się.

- Czego doświadczyłeś z Bogiem w ostatnim czasie? Co pokazywał Ci Duch Święty przez wersety tygodnia? Powiedz krótko.
- W jaki sposób wprowadziłeś w życie treść ostatniego tematu?
- Powiedz z pamięci lub oddaj sens fragmentu, który był do zapamiętania.
- W jaki sposób zrealizowałeś zeszłotygodniowe cele z list „Wyposażanie” i „Misyjność”?
- Możliwość zapytania o świętość życia, czy nie ma jakiegoś niewyznanego grzechu obecnie, czy jest jakiś obszar, z którym się zmagasz (pomoc w modlitwie) – branie wzajemnej odpowiedzialności za siebie.

2) Temat: Biblijny post w małej grupie/wspólnocie.

a) Rola postu w małej grupie/wspólnocie.

2 Kron 20; 1-24 – „(1) Potem Moabici i Ammonici, a z nimi część spośród Meunitów, wtargnęli, aby walczyć przeciw Jozafatowi. (2) Przyniesiono wówczas Jozafatowi wiadomość następującą: Powstało przeciw tobie z drugiej strony morza, z Edomu, wielkie wojsko i jest już teraz w Chaseson-Tamar, to jest w Engaddi. (3) Przerażony Jozafat zwrócił się o pomoc do Pana. Ogłosił też post w całej ziemi judzkiej. (4) Zebrali się więc mieszkańcy Judy, aby prosić Pana, o pomoc. Przybyli zaś z każdego miasta Judy, aby błagać Pana. (5) Stanął wówczas Jozafat pośrodku zgromadzenia ludu z Judy i z Jerozolimy w świątyni, przed nowym dziedzińcem, (6) i rzekł: Panie, Boże naszych ojców, czy to nie Ty jesteś Bogiem w niebie, i czyż nie Ty rządysz w każdym królestwie pogan? W Twoim to ręku jest siła i moc. Nie ma takiego, który by z Tobą mógł się mierzyć. (7) Czy to nie Ty, Boże nasz, wygnałeś mieszkańców tej ziemi przed Twoim ludem, Izraelem, i dałeś ją na wieki potomstwu Abrahama, Twego przyjaciela? (8) Zamieszkali w niej i zbudowali w niej świątynię dla Twego imienia, mówiąc: (9) Jeśli spadnie na nas nieszczęście, miecz karzący, zaraza albo głód, staniemy przed tą świątynią i przed Tobą, ponieważ w tej świątyni przebywa Twoje imię, i będziemy wołać do Ciebie w naszym ucisku, wtedy Ty wysłuchasz nas i ocalisz. (10) Oto teraz Ammonici, Moabici oraz mieszkańcy góry Seir, do których nie dałeś Izraelowi wejść podczas wędrówki z ziemi egipskiej, tak iż ominęli ich i nie zniszczyli, (11) oto jak nam odpłacają: wchodzą

do nas, aby nas wypędzić z Twego dziedzictwa, które dałeś nam w posiadanie. (12) Boże nasz, czy nie osądzisz tego? Jesteśmy bowiem bezsilni wobec tego ogromnego mnóstwa, które na nas napadło. Nie wiemy, co czynić, ale oczy nasze zwracają się ku Tobie. (13) Stali wówczas przed Panem wszyscy mieszkańcy Judy, także i małe dzieci, ich kobiety i synowie. (14) A wśród zgromadzenia duch Pański spoczął na Jachazjelu, synu Zachariasza, syna Benajasza, syna Jejela, syna Mattaniasza - lewicie spośród potomków Asafa. (15) I rzekł on: Wszyscy mieszkańcy Judy i Jerozolimy, i ty, królu Jozafacie, słuchajcie uważnie! Tak do was mówi Pan: Nie bójcie się i nie lękajcie tego wielkiego mnóstwa, albowiem nie wy będziecie walczyć, lecz Bóg. (16) Jutro zejździe przeciwko nim! Oto wstępować będą na wzgórze Sis, a znajdziecie ich na końcu doliny przed pustynią Jeruel. (17) Nie wy będziecie tam walczyć. Jednakże stawcie się, zajmijcie stanowisko, a zobaczycie ocalenie dla was od Pana, o Judo i Jerozolimie! Nie bójcie się i nie lękajcie! Jutro wyruszą im na spotkanie, a Pan będzie z wami! (18) Jozafat więc upadł na kolana twarzą ku ziemi, i wszyscy mieszkańcy Judy i Jerozolimy padli przed Panem, aby Go uczcić. (19) Wówczas lewici spośród synów Kehatytów i Korachitów poczęli wielbić Pana, Boga Izraela, donośnym i wysokim głosem. (20) Wczesnym rankiem powstali i ruszyli ku pustyni Tekoa. Gdy ruszali, stanął Jozafat i rzekł: Mieszkańcy Judy i Jerozolimy, posłuchajcie mnie: Zaufajcie Panu, Bogu waszemu, a ostaniecie się, zaufajcie Jego prorokom, a będzie się wam powodziło. (21) Potem, poradziwszy się ludu, ustanowił śpiewaków dla Pana, by idąc w świętych szatach przed zbrojnymi wysławiali Go śpiewając: Wysławiajcie Pana, albowiem na wieki jest Jego łaskawość. (22) W czasie kiedy rozpoczęli wznosić okrzyki radości i uwielbienia, Pan zastawił zasadzkę na Ammonitów, Moabitów i mieszkańców góry Seir, wkraczających przeciw Judzie, tak iż się wzajemnie pobili. (23) Powstali wówczas Ammonici i Moabici przeciwko mieszkańcom góry Seir, aby ich obłóżyć kłatwą i wytępić. Gdy zaś tego dokonali z mieszkańcami Seiru, jeden drugiemu pomagał do zguby. (24) Gdy mieszkańcy Judy doszli do miejsca, skąd widać już pustynię, i spojrzeli na to mnóstwo, oto zobaczyli trupy leżące na ziemi: nikt nie uszedł z życiem”.

- Jak była reakcja Jozafata na zagrożenie?
- Jaki był skutek ich wspólnej modlitwy i postu?
- Na podstawie powyższego przykładu oraz własnego doświadczenia powiedz, jaką widzisz rolę postu w małej grupie/wspólnocie?

b) Sposoby wprowadzania postu na grupie/we wspólnocie. Porozmawiajcie wspólnie o każdym ze sposobów, które proponujecie.

3) Podsumowanie/praktyczne zastosowanie/plany.

a) Porozmawiajcie o możliwym praktycznym zastosowaniu w życiu osobistym i służbie, adekwatnie do kontekstu uczestników. Które ze sposobów

wprowadzenia postu są warte modlitwy i zastosowania w Twojej sytuacji? O jakie sposoby możesz poszerzyć to, co już robisz?

b) Wybór przez prowadzącego celów z list „Wyposażanie” i „Misyjność”.

c) Fragment do zapamiętania (powtarzaj, rozważaj, zapamiętaj).

2 Kron 20; 3 – „Przerażony Jozafat zwrócił się o pomoc do Pana. Ogłosił też post w całej ziemi judzkiej ”.

d) Przeczytaj uważnie z Powtórzonego Prawa 9; 8-29. Zwróć uwagę na postawę Mojżesza wobec ludu, wobec Boga, także w kontekście jego postu. (Zanotuj w duchowym dzienniku to, co Bóg Ci pokazał przez tę historię).

e) Modlitwa na zakończenie.